

(Пресс РС)

"САД су разочаране заостајањем БиХ у односу на суседне земље, али то њене политичке лидере не брине и они настављају да се фокусирају на остварење властитих, уских и краткорочних интереса", изјавио је приликом недавне посете Сарајеву заменик помоћника државног секретара САД Филип Рикер у интервјуу за "Дневни аваз" (према "Политици" од 31. августа ове године). Није први пут да овај амерички дипломата, задужен за наш регион, држи буквицу домаћим политичарима, али ја ипак не могу а да се поново наивно не упитам - одакле му право на то.

Без реакција на вруће шамаре

Пре свега, није ли БиХ управо иницијативом САД још пре двадесет година добила међународно признање и није ли, самим тим, неумесно да се званични представник управо те земље петља у њене унутрашње послове и тако јој нарушава суверенитет? Затим, нису ли сви ти овдашњи политичари, које Рикер грди, демократски изабрани, те су за своју политику ваљда одговорни својим народима, а не заменику помоћника државног секретара једне прекоокеанске земље? Даље, зар на судбину БиХ, од пада Берлинског зида па до данас, није више утицао Стејт департамент него сви овдашњи ентитетски и заједнички органи укупно? Нису ли преурањено спољно признање без унутрашњег, Цимерманове инструкције Изетбеговићу, саботирање мировних иницијатива ЕУ, бомбардовање српских положаја од стране НАТО-а, Дејтонски споразум, ОХР који је више следио политику САД него УН и слично, били пресудни политички догађаји у најновијој историји БиХ?

Пише: Ненад Кеџмановић
среда, 04 септембар 2013 17:50

Да ли су те догађаје креирали Халид Гењац, Перо Букејловић и Пепи Кљујић или Ричард Холбрук, Медлин Олбрајт и Бил Клинтон? Па онда, шта значе цитиране речи да се "политички лидери у БиХ фокусирају на личне, уске и краткорочне интересе" ако Рикер боље зна шта су заједнички, шири и дугорочни интереси домаћих бирача и бираних него они сами? Да ли се тим речима овај амерички дипломата препоручује да за добро овдашњих народа сам преузме ствар у своје руке или бар одреди који су политичари у ФБиХ и РС прави пријатељи народа? Напокон, када Филип Рикер каже да су САД "разочаране заостајањем БиХ", да ли је он свестан колико је читав свет разочаран заостајањем његове земље у области ширења слободе, демократије и људских права? Није ваљда да не примећује да се његова земља данас препознаје по превентивним оружаним интервенцијама, тајним затворима у иностранству, шпијунирању својих грађана и савезника, измишљању повода за бомбардовања и окупације, прогону Асанжа и Снуодена, јер су открили ружне истине о америчкој политици. И на крају, како то да политички лидери у БиХ не реагују на вруће шамаре које им заменик помоћника редовно подели кад год накратко наврати у Сарајево, него као мутави ћуте? Са једним изузетком...

Од слова направили дух

Можда Бакир, Суљо, Драган, Златко, Жељко и други зајапурених образа посрамљено ћуте зато што су срећни што, према извештају са конференције, "Рикер ипак није никог поименично издвојио". Ипак, како стоји у извештају, на сугестивно питање сарајевских новинара заменик помоћника је потврдио "да америчка администрација нема поверење у председника РС, јер не испуњава дата обећања, једном каже једно, а други пут друго и није вредан губљења времена". Ма, види ко нам то каже!? Нико други него званичник земље која је најпре скројила Дејтонски споразум, па онда од његових слова направила

Рикерови шамари и Додиков грех

Пише: Ненад Кеџмановић

среда, 04 септембар 2013 17:50

дух, који може да се тумачи како се његовим творцима ћефне. Земље која је албанску сепаратистичку паравојску на Косову и Метохији најпре прогласила за терористичку организацију, па нешто мало касније за "Ослободилачку војску Косова". Земље која је упала у Ирак због Садамовог тајног оружја за масовно уништавање, а када се открило да тога нема, уместо извињења, повлачења и репарација, наставила ратне операције. То су само неки од новијих примера традиционалног "америчког моралног идеализма" који се гнуша над оним који кажу једно па онда друго, губи поверење у њих и нема времена да се њима бави.

О чему се заправо ради? Република Српска није спремна да војну имовину на територији ентитета препише на "државни ниво", а НАТО је то прогласио за услов атлантских интеграција БиХ. Пошто делегати РС ни на последњој седници Парламентарне скупштине БиХ нису променили став, заменик помоћника државног секретара суперсиле се наљутио на председника мањег ентитета. Додик је поводом уласка БиХ у НАТО заиста рекао да нема ништа априори против, али да би таква одлука морала да буде донесена референдумом, да се РС пре свега залаже за демилитаризацију оба ентитета, те да улазак у војне савезе Српска мора да координише са Србијом како сутра не би Срби ратовали против Срба. Милораде, срам те било што не држиш реч!